

DIRİLİŞ POSTASI

Pen'den üslelere il kileri n malleştme cıdırı

18 May 2017 - 19:09 - Analiz-Yorum G: 22 Oca 2021 - 15:16

Devşirme

ABONE OL

Google News

Esat Harmancı/Diriliş Postası Devşirilen koca bir ordu ile bütün kılcıl damarların ana merkezden sevk ve idare edilebilir hale getirilmesidir. Bu düze...

Esat Harmancı/Diriliş Postası

Devşirilen koca bir ordu ile bütün kılcıl damarların ana merkezden sevk ve idare edilebilir hale getirilmesidir. Bu düzen Osmanlı'da sınırlı bir hizmet alanına özgü kendi içinde etik değerlerle işleyen insafılı ve iyi niyetli bir kamusal tasarruf iken insanoğlunun her türlü ilahi-tabii müktesebatını ve maneviyatını dahi kötüye kullanarak topyekûn

savaş içinde olan Batı'nın elinde çok tehlikeli bir silaha dönüşmüştür

Önceleri Yeniçeri Ocağı'nın asker ihtiyacı, savaş tutsaklarından pençik kanunu ile yani beşte bir oranında ayrılan acemioğlan adayları arasından karşılanmaktaydı. Fetihlerin azalması üzerine ise bu ihtiyaç, yaklaşık yüz elli yıl 1421'de de kanunlaşan devşirme usulüyle giderilmekte, sekiz-yirmi yaş arasındaki gençlerden durumları elverişli olanlar devşirilmekteydi.

Devşirme kanununda toplanacak çocukların nitelikleri bellidir. Hıristiyan çocuklarının asilleri, iki çocuktan sadece biri, çok çocuklu ailenin en sağlıklı çocuğu seçilir, tek oğlu olanın çocuğu alınmazdı. Annesiz babasız çocuklar, açgözlü oldukları bilinenler ve yüzü gözü açılmış olabileceği düşüncesiyle

köy kethüdasının oğlu da devşirilmezdi. Aynı şekilde sığırtaç ve çoban çocukları ile kel, fodul, köse ve doğuştan sünnetlilerle şehir çocukları toplanmazdı. Evlenmiş ve sanat sahibi olmuş çocuklarla aşırı derecede uzun ve kısa boylular da devşirilmeyenler arasındaydı. (DİA. 9/254-5)

Batılı devşirme düzeni, devşirmeler tarihinin en insafsız ve kuralsız örneğidir. Çünkü Batılı devşirmecilik, beyazların sömürgeci köleleştirme arsızlığına dayanmaktadır. Beyazlar, "vahşilere medeniyet götürmek" üzere çıktıkları uygarlık yolculuğunda ırkçı reflekslerle hareket ederek tarihe koca bir şiddet hikâyesi bıraktılar.

Batı devşirmeciliği; geleneği, ahlakı ve insafı göz ardı ederek insanlık için bir tehdit aracı üretmek istediğini göstermiş oldu. Modern ve sonrası, her şeyin her şey için kullanılması için bir zemin hep var oldu. Bu anlamda sömürgeci tahribatın yaşanması da postmodern çağa nasip oldu ve ne yazık ki orantısız bir güce dönüşmüş oldu. Bugün çok iyi anladık ki denetlenemez ve kontrol edilemez bir boyuta ulaşmıştır.

İçinden geçtiğimiz son elli yıla bakınca kanaatim, devşirme düzeninin hemen her toplumda devam ettiği yönünde. Nitekim beyin göçü, ya da istihdam göçü biçiminde son zamanlarda karşımıza çıkan da tam olarak devşirme düzenidir. Zeki, yetenekli ve başarılı gençlerin yaklaşık yüz elli yıldan beri Batılı ülkeler tarafından burs ya da başka türlü azdırıcılar üzerinden devşirildiğini gördük.

Dolayısı ile yaşanan on yılda bir darbe sonucunda hesaplı hesapsız pek çok bilim ya da meslek adamı da devşirilmiş oldu.

Batı tarafından devşirilenlere bakıldığında; Osmanlı devşirme düzeninin aksine şehirlerin doğal kültür havzalarından beslenmemiş, fiziksel olarak mağdur, sosyo-ekonomik açıdan dezavantajlı ve maneviyat alanında da harcıâlem düzeyindeki kesimler hedef alınmıştır. Normal koşullarda yükselme, kazanma, sınıf değiştirme ve gücü elinde tutma olasılığı görece daha düşük olan bu kesime işaret edilen her türlü ikbal ve imkân devşirmeciliğin motoru ve temel motivasyonu olmuştur.

Toplumun alt katmanlarından devşirilen ve homojenleştirilen bu kitle üzerinde, kısa sürede duygucu bir gizem ve esrarengiz bir ayrıcalık sağlamış olur. Kariyer basamaklarında sarhoş edilen ve saadet zincirinde güçlenen bu devşirmeler, yolun sonunda nasıl bir oyuna alet olacaklarını sorgulamayı büsbütün unutmuş olurlar. Nitekim 15 Temmuz darbe girişimi sonrasında yaşana travma, bütün çıplaklığı ile bu gerçeği ortaya çıkarmıştır.

Hatırlayacağımız üzere, alını secdeli iyi yetişmiş altın nesil büyüğü nedeniyle güneş kadar ortada olan devşirme projelerini göremedik.

Aslında önceki darbeler sonucunda ortaya çıkanlardan Batının devşirme düzenini anlamalıydık. Fakat o yıllarda Türkiye'den kaçan iyi yetişmiş insanlara "Batı sahip çıkıyor, bilime ve bilgiye değer veriliyor" sanıyorduk. Belki bir tarafı ile böyle de okunmaktaydı ama devşiren açısından bakıldığında sonuç aynıydı. Ya da bu devşirme düzeni yani Asyalı ya da Doğulu beyinlerin Batıya göçü, ileri görüşlü devlet aklından ibaret görünüyordu bize.

Fakat gördük ki son devşirme tipi yani Türkiye üzerinden Doğunun bel kemiğini kırmaya yönelik bir proje olan FETÖ tipi devşirme, Batının staj evreleri anlamına gelen önceki deneyimlerinin sonucunda geliştirdiği postmodern bir devşirme düzeneğidir.

Bu oynak ve geçişken modül, çağın imkanları ile zaman içerisinde her yapıya kendiliğinden uyum

sağlayabilir hale gelivermiş.

Esasen Batının “asker ihtiyacını” karşılamaya yönelik bu sitem, asker kavramının modern zamanlarda genişlemesi ile din kurumundan sanata, siyasetten spora kadar toplumun ve devletin bütün kıtalarını birbirine bağlamayı başarmış bir ordu düzenidir.

En tepeden bakıldığında da görülen şey, devşirilen koca bir ordu ile bütün kılcal damarların ana merkezden sevk ve idare edilebilir hale getirilmesidir. Bu düzen Osmanlı’da sınırlı bir hizmet alanına özgü kendi içinde etik değerlerle işleyen insafılı ve iyi niyetli bir kamusal tasarruf iken insanoğlunun her türlü ilahi-tabii müktesebatını ve maneviyatını dahi kötüye kullanarak topyekûn savaş içinde olan Batı’nın elinde çok tehlikeli bir silaha dönüşmüştür.

Ülkemize reva görülen bu düzenek, Batının peşini bırakacağı bir model olmayacaktır. Anlaşılması onlarca yıla mal olan bu sinsi kurgu konusunda bizim ve tüm ülkelerin uyanık olması gerekir. Bu bireylerin kolayca görebileceği ve önlem alacağı bir alan değildir. Bu uzun soluklu dikkatlere ve uzmanca analizlere yaslanan devlet aklı ile ortaya çıkarılabilir.

Bu proje ya da saldırı da son olmayacaktır. Dikkat edilirse bu düzenek, esasen dezavantajlı grupların merkezin manyetik alanında büyülenmesi ile işletiliyor. Bu son örnekte gördük ki devlet, belirlediği milli güvenlik siyasetinde en itibarlı ve en korunaklı alandan darbe yemiştir. Onlarca yıl yapılan hemen her güvenlik kurulda birinci öncelik olarak “irtica ile mücadele” eden devlet, ne yazık ki 15 Temmuz darbe girişimini hazırlayan “ılımlı” devşirmeleri görememiştir.

Bu analizi yaparken her taşın altında bir devşirme aramamız gerektiğini söylemiyorum. Bu yapısal durumun bundan sonraki süreçlerde de en dinamik ama en esrarengiz saldırı alanı olacağını belirtmek istedim. Devşirildiğinin, devşirenlerin ve düzeneğin işlevinin farkında olanlar önemsenmelidir. Bu tavır, milletin emaneti ve bu toprakların bedeli olarak ağır bir sorumluluktur.

İçinden geçtiğimiz günlerde yaşanan karmaşanın sebebi de bu devşirilmeye yatkın grupların motive edilmiş olmasıdır. Öncesi ve sonrası planlanmış olduğu için bugün tasfiye edilmiş olmaları bile bu yapının tehlikesini ortadan kaldırmayacaktır. Bugün dünyanın hemen her yerinde imkan sağlanmış olan bu gruplar, müstevlilerin (sömürgecilerin) emelleri için son derece elverişli görevlere amadedirler.

Kaldığı yerden başlamaya uygun halde bekleyen ve daha da bilenmiş olarak kurgulanan bu tür yapılara karşı özel bir çalışma içinde olunmalıdır.

Üzülerek görmekteyim ki onlarca yılda ortaya çıkan bu tehlikenin önümüzdeki onlarca yıl daha devam edebilecek olmasının farkında değiliz. Bu dikkat, devletin vatandaşını potansiyel tehdit olarak görmesinden çok öte bir şeydir. Öncelikle suçu, suçluyu ve tehlikeyi doğru analiz etmek gerekir. Hukuk ve adalet çizgisinden sapmadan planlı hareket edilmediği sürece yeni devşirmeler de üretebiliriz.

Fakat bundan sonra da nitelikli devşirmeler bileklerinin hakkı imiş gibi yetkili, etkili makam ve mevkilerde olmamalıdır. Bu yapı ile mücadele edenlerden rahatsızlık duyanlar, bu konuların konuşulmasını kendilerine saldırı olarak görenler ve bu duyarlılıkta olanları yok etmeye, itibarsızlaştırmaya ve karalamaya çalışanlar, aslında kendilerini tarif ya da itiraf etmiş olurlar.

Devşirmelerin tenceresinde kavurma kıvamına gelmiş kemiksizler, hidayete mi ermişler de af dileyerek bağışlanacaklarını sanırlar!

Bir sefer devşirilen her sefer devşirilebilir.

Devlet, milletin ta kendisidir.

Bu millet affetmedikçe kimse affedemez.

#

18 May 2017 - 19:09 - Analiz-Yorum

Yorum yaz

Sitemizdeki dış bağlantılar referans amaçlıdır, dış bağlantıların içeriklerinden kuruluşumuz sorumlu değildir

Kuruluş Hakkında

Künye Bilgileri

Yayın İlkeleri

Haber İhbar
Reklam Ver

İletişim

© 2022 Diriliş Postası Tüm Hakları Saklıdır
Veri Politikası Kullanım Şartları

+90 (212) 550 90 05

daktilo

